

۱۰ نکته‌ای که

مدیر
هیئت
باید
بداند

میلاد امینی موحد

مراسم روضه خوانی از دیر باز محفل تبیین نهضت و تعمیق فرهنگ حسینی در جامعه بوده که اهل بیت عصمت و طهارت بعد از سیدالشهداء در این امر پیشقدم بودند. تبیین نهضت حسینی علیه السلام کنار ذکر مصیبت، متداول ترین نوع عزاداری از سال‌های دور تا کنون است که از چهار رکن بانی یا مدیر جلسه، سخنران جلسه، مداح یا روضه خوان و مستمع جلسه تشکیل می‌شود...

شاید برای خیلی آدم‌های دنیا «ماه محرم» صرفاً اولین ماه از سال‌های هجری قمری است؛ اما برای شیعیان شروعی دوباره در زندگی و جریان یافتن خونی تازه در رگ‌های جامعه است.

محرم الحرام بعد از عاشورای ۶۱ تبدیل به یک کلاس آموزشی برای بشریت در بستر تاریخ شد. مردم، همه ساله در این ماه عبرت‌های عاشورا را بازخوانی می‌کنند و همانگونه که از شمر زمان تبری می‌جویند، با امام زمان خویش نیز تجدید بیعت می‌کنند. بعد از محرم سال ۶۱ هجری قمری دیگر هیچ یک از شیعیان آرزوی زندگی بعد از «حسین زمان خویش» را نکرد. درسی که حماسه حسینی در دانشگاه کربلا به بشریت آموخت، محدود به آن عصر و زمان نبود و به بلندای تاریخ، جاویدان می‌ماند. شاید مقصود پیامبر گرامی اسلام آنگاه که فرمودند: «إِنَّ لِقَتْلِ الْحُسَيْنِ حَرَارَةَ فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ لَا تَبْرُدُ أَبَدًا»^۱.

علاوه بر آن عشق و ارادت مومنین به سیدالشهدا و سوز و گداز و اشک و آه

هنگام شنیدن مصیبت‌های کربلا، همین شور و حرارتی است که نهضت حسینی در دل آزادیخواهان جهان تا ابدالدهر ایجاد کرده باشد.

مراسم روضه خوانی اما از دیرباز محفل تبیین این نهضت و تعمیق فرهنگ حسینی در جامعه بوده که اهل بیت عصمت و طهارت بعد از سیدالشهداء در این امر پیشقدم بودند. تبیین نهضت حسینی علیه السلام در کنار ذکر مصیبت، متداول‌ترین نوع عزاداری از سال‌های دور تاکنون است که از چهار رکن بانی یا مدیر جلسه، سخنران جلسه، مداح یا روضه‌خوان و مستمع جلسه تشکیل می‌شود. در این میان «بانی یا مدیر جلسه» نقشی محوری در برگزاری مراسم روضه دارد و در این کتاب، بنا داریم در ۵۵ بخش نکاتی صمیمانه جهت برگزاری با کیفیت مراسم هیئت با محوریت «مدیر» یا «مسئول هیئت» تقدیم کنیم. باشد که با عنایت و عمل به این نکات و توصیه‌ها، همگان از حضور و شرکت در مراسم عزاداری شامل اجر و ثواب بیشتری شوند.

۱ شهادت امام حسین علیه‌السلام یک داغ سوزانی است در دل مؤمنین که هرگز به سردی نمی‌گراید (و هرگز از بین نخواهد رفت). (جامع‌احادیث الشیعه، ج ۱۲، ص ۵۵۶)

وقتی یک خادم «مدیر» می شود

بر پایی جلسه عزای سیدالشهدا با هر کیفیتی نیاز به یک مدیر دارد. مدیری که از «الف» تا «تاء تمت» مراسم را برنامه‌ریزی می‌کند. مدیریتی از جنس خدمت عاشقانه و بی منت برای مهمانان عصاره خلقت که تک تک لحظه‌های این مدیریت [بخوانید: خدمت] ارزشی فوق العاده و غیر قابل مقایسه با هر چیزی دیگری را دارد.

گذر تک تک این ثانیه‌های عمرم
به قدیمی شدن نوکری ات می‌ارزد

اما قبل از هر چیزی باید بدانیم منصب مدیریت هیئت؛ زمانی قیمتی است که فلسفه آن را بشناسیم.

کاملاً خودمانی و بدون تعارف؛ «مدیر هیئت» شخصی است که در ماه محرم بیش از بقیه به لطف و عنایت صاحب مجلس (امام حسین علیه السلام) نیازمند است و به این دلیل او را برای خادمی مستمعین و گریه‌کنان جلسه امام حسین دعوت می‌کنند.

صدها هزار مثل سلیمان در این حرم
مشغول لحظه‌های شریف‌گدایی‌اند

پس یا مدیر هیئت نشوید یا بدانید که شما را انتخاب کرده‌اند و نیاز به عنایت ویژه اهلبیت دارید! به جرأت می‌توان گفت فارغ از حجم فراوان کارهای اجرایی در مدیریت هیئت، براحتی می‌توان معنوی‌ترین لحظات را در همین شلوغی‌ها یافت. مدیران و خادمان هیات‌های مذهبی در گرایش و علاقه‌مندی مردم به اهل بیت علیهم‌السلام نقش بسزایی دارند و نوع برخوردشان به خصوص ادب و تواضعشان در مقابل میهمانان و عزاداران (از هر سطح جامعه که باشند؛ غنی و فقیر؛ رئیس و مرئوس؛ کارمند و مدیر؛ عالم و عامی و ...) می‌تواند الهام‌بخش اخلاق حسنه و امام‌حسینی باشد. پس رفتار خادمین توسط یکایک میهمانان رصد و نتایج افعال آنها در عزاداران موثر است و طبیعتاً دیگر اعضا نیز با دیدن

اعمال و برخورد آنان احترام به دیگران را یاد می گیرند. ناتوانی خادمان هیئت در برخورد صحیح و خدای ناکرده کلمات نسنجیده آنان می تواند آسیب جدی به بدنه هیئت وارد نماید.

برای مثال: اگر خادمان اصلی و خوشامدگویان یک هیئت با افراد و مهمانان به صورت گزینشی برخورد کنند و غریبه‌ها را غریبه ببینند، نه محب و دوست‌دار اهل بیت (ع) و نگاه و عینکشان خط‌کشی شده و محدود باشد و از علما، روحانیون، سادات، مداحان، فقرا، پیرمردها، جوانان و نوجوانان تازه وارد، آن طور که شایسته است استقبال نکنند، نشان از این دارد که نگاهشان به محبین و مهمانان هیأت نگاه دینی خالص نیست! پس تلاش کنید با همه، رفتاری یکسان داشته باشید.

گاه در یک هیأت، شاید به صورت ناخودآگاه و غیر عمدی به یک فرد مسئول، یک ثروتمند و یا هر فرد شاخص دیگری، توجه بیشتری شود. فراموش نکنید همه برای امام حسین (ع) آمده‌اند و تبعیض در ارادت و توجه بین مردم، باعث کدورت و رنجش اکثریت خواهد شد.

رفتار توأم با متانت و احترام میانداران و افراد گرداننده، تأثیر بسزایی در آرامش و نظم عزاداری و همچنین بهره‌مندی معنوی بیشتر از مراسم دارد البته دخالت بیش از حد در برگزاری مراسم، مانند دستور دادن مستمر و جابه‌جا کردن افراد در صفوف، موجب ناراحتی و آزرده‌گی افراد شرکت کننده می‌شود.

در هیئت، برنامه ریزی حرف اول را می‌زند و دقت در اجرای صحیح برنامه‌ها ملاک موفقیت مدیر هیئت است. برنامه هیئت را حتی می‌توان به یک اثر هنری نمایشی تشبیه کرد که بعد از ساعت شروع برنامه همه باید وظایفشان را دقیق و بدون وقفه انجام دهند.

در این اثر نمایشی سخنران، مداح، مدیر و حتی مستمع هم باید نقش خود را به خوبی ایفا کنند تا این اثر نمایشی در بستر هیئت بتواند اثرگذار و جریان‌ساز باشد.

نکاتی پیرامون «خادمین» در مراسم روزه

یکی از هنرهایی که مدیر مراسم روضه باید از آن بهره ببرد «قدرت تقسیم» امور اجرایی هیئت است. بایستی تمام کارهای هیئت را ریز به ریز نوشت و این کار هم دلیل دارد... به ایام ماه محرم که نزدیک می‌شوید، مرتب‌ترین هیئت از راه دور و نزدیک با شما تماس می‌گیرند که امسال چه کاری را به عهده بگیرند و در چه فضایی به امام حسین (ع) و مراسم عزاداری ایشان کمک بکنند.

در واقع در روزهای عزاداری امام حسین (ع) پای خیلی‌ها به حسینیه باز می‌شود؛ خیلی‌ها که شاید ماه رمضان هم سراغ شما و این مجالس را نگیرند! یادتان باشد شرکت و خدمت در مجالس ماه محرم تنها نخ ارتباط برخی مهمانان امام حسین با خداست! مبدا شما عامل خاموش شدن این آخرین سوی امید باشید.

پس کارها که ریز شدند، مسئولیت‌ها فراوان می‌شوند؛ چای‌ریز، سقا، کفش جفت‌کن، مسئول سیستم صوتی، خوشآمدگویی و ...

از طرفی اگر مسئولیت‌های برگزاری مراسم روضه بیشتر شد که طبعاً مسئولین هم بیشتر می‌شوند، التزام مسئولین جهت حضور بموقع در مراسمات بالا خواهد رفت که این امر هم برای جلسه و هم برای مستمع مفید خواهد بود.

چقدر زیباست که در فهرست برگزار کنندگان روضه سیدالشهداء اسامی اشخاص مختلفی نزد خداوند ثبت و ضبط شود که در این دستگاه، هیچ فعالیتی بدون اجر نخواهد ماند.

هر ترک چای کرده بودم سالیانه...

مرکب به هم کب اربعین
چای خورم کرد...

نکاتی پیرامون «فضاسازی» در مراسم روضه

یکی دیگر از کارهایی که باید در مراسم عزاداری ماه محرم انجام شود، سیاه‌پوش کردن تکیه، حسینیه، مسجد یا هر محلی که برای عزاداری تدارک دیده شده است، می‌باشد.

کتیبه محترم را می‌توان لازم لاینفک و پای ثابت پارچه‌های عزاداری دانست. پارچه‌های معرفی هیئت را معمولاً پشت منبر و یکی را درب هیئت نصب می‌کنند. گاهی پارچه‌ای سنتی هم درب هیئت یا محل برگزاری مراسم نصب می‌کنند که دل هر رهگذری را می‌رباید؛ روی این پارچه‌ها معمولاً می‌نویسند: «به مجلس روضه امام حسین علیه السلام خوش آمدید» یا «بفرمایید مجلس روضه»

سعی کنید از ابتکارات و کارهای جدیدی که متناسب با شؤون مراسم باشد، استفاده کنید. در مراسم شام غریبان در بعضی از هیأت‌ها وقتی چراغ‌ها خاموش است، تعدادی کودک شمع به دست وارد جمع شده، مظلومیت بازماندگان روز عاشورا را برای حاضران تداعی می‌کنند. نحوه‌ی سیاه‌پوش کردن فضا و استفاده‌ی بجا از پیام‌های عاشورایی، در تعدادی از هیأت‌ها به شکل‌های متفاوت و جالبی صورت می‌گیرد.

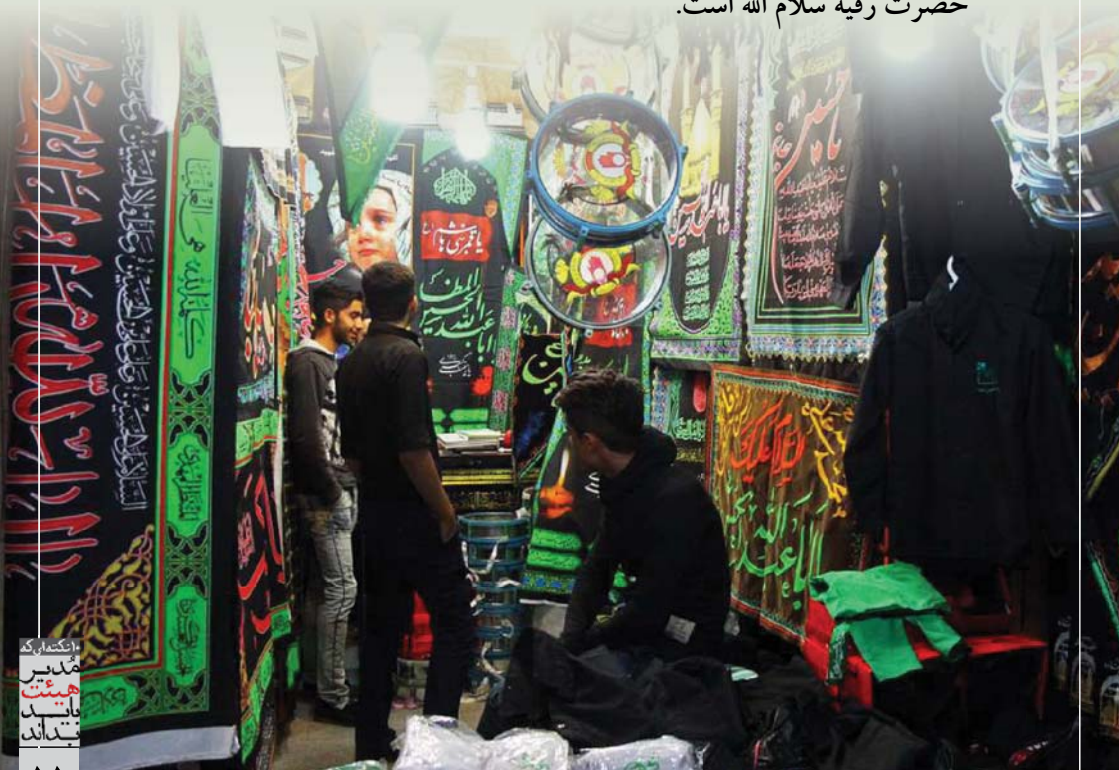

هرچقدر سیاه‌پوش کردن حسینیه با نظم و ظرافت انجام شود فضای معنوی مهمانان را بیشتر آماده برقراری ارتباط با اهل بیت علیهم السلام خواهد کرد. نصب روایاتی از اهل بیت عصمت و طهارت و بخصوص امام حسین (علیه السلام) و جملات کوتاه و زیبا از بزرگان و پیرغلامان می‌تواند فضای تزئینات حسینیه‌ی شما را «محتوا محور» کند.

البته چند سالی است جامعه ایمانی مشعر با هم‌فکری هیئت‌های سراسر کشور، شعار ثابتی را برای هماهنگ کردن محتوای هیئات انتخاب می‌کنند که در نوع خود جالب است.

شما می‌توانید به بهره‌گیری از شعار محوری هیئات نماد آن را در محل برگزاری مراسم نصب کنید.

حس زیبایی را ایجاد می‌کند اگر برای هر شب، متناسب هر شب، پرچم یا نام مبارک صاحب آن شب را در جلسه نصب کنید. مثلاً شب نهم منتسب به حضرت قمرینی هاشم، شب ششم به قاسم بن الحسن و شب سوم منتسب به حضرت رقیه سلام الله است.

نکاتی پیرامون «جمع خوانی قرآن» در مراسم روضه

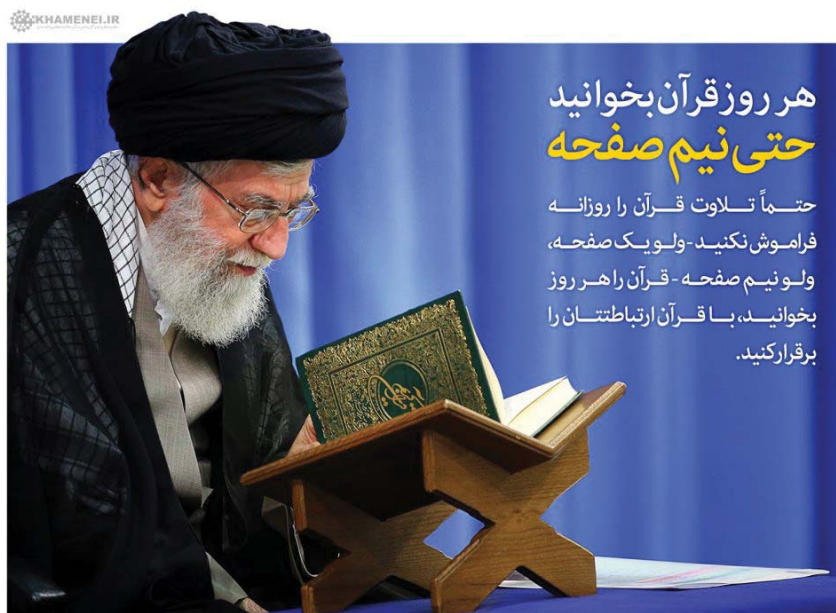

تلاش ما باید بر این باشد که در کنار عزاداری برای سیدالشهدا(علیه السلام) در هیئت‌های مذهبی، مستمعین را به سمت قرآن نیز سوق دهیم که البته پرداختن به این امر توقع نابجایی نیست.

در کنار عزاداری برای سیدالشهدا(علیه السلام)، تلاوت قرآن نیز باید به صورت عمومی ترویج شود تا به عنوان یک نماد و سنت در مراسم عزاداری سیدالشهدا(علیه السلام) و یاران شان تثبیت شود و یادآور تلاوت قرآن حضرت اباعبدالله الحسین(علیه السلام) و اصحابشان در شب عاشورا و در خیمه‌های صحرای کربلا باشد.

مسئولان هیئت‌های مذهبی باید در کنار عزاداری برای اباعبدالله الحسین(علیه السلام) به موضوع قرآن در خطابه‌ها، مدایح و مرثی به صورت علمی پرداخته و تلاوت قرآن در هیئت‌های مذهبی را به عنوان یک اقدام جدی پیگیری کنند.

یکی از کارهایی که برای فرهنگ‌سازی تلاوت قرآن در مراسم عزاداری اباعبدالله الحسین(علیه السلام) می‌تواند انجام شود این است که در وقت مناسب، فرصتی برای تلاوت جمعی بخشی از

هر روز قرآن بخوانید حتی نیم صفحه

حتماً تلاوت قرآن را روزانه فراموش نکنید - ولو یک صفحه، ولو نیم صفحه - قرآن را هر روز بخوانید، با قرآن ارتباطتان را برقرار کنید.

قرآن اختصاص داده شود، به این نحو که در مراسم عزاداری یک قاری، قرآن تلاوت کند و مردم نیز گوش کنند تا هم حال و هوای خیمه‌های امام حسین (علیه السلام) در شب عاشورا تداعی شود و هم انس با قرآن در بین مردم فراگیر شود.

در واقع یکی از زیباترین لحظات در هیئت که عموم مستمعین از برگزاری آن استقبال می‌کنند ختم جمعی قرآن است. قرار نیست هر شب یک بار قرآن را ختم کنید! شایسته است با برنامه‌ریزی دقیق و دعوت از قاریان خوب، در ده یا سی جلسه به ترتیب و با همکاری مستمعین قرآن را ختم کرده و ثواب ختم را هر شب به یکی از شهدای کربلا هدیه دهید. بهترین زمان شروع برنامه ختم قرآن قبل از سخنرانی و بعد از قرائت زیارت عاشورا است.

تهیه رحل و قرآن‌های عثمان طه با خط درشت و همچنین چینش زیبای جلسه به حضور حداکثری مخاطبان در این برنامه کمک می‌کند.

نکاتی پیرامون دعوت از «سخنرانان» در مراسم روزه

یکی از ارکان جلسه عزاداری دعوت از واعظ است. منبر در مراسم عزاداری سیدالشهدا (علیه السلام) رسالت مهم انتقال معارف و عبرت‌های عاشورا را به دوش می‌کشد.

شیوه انتخاب سخنرانان در مراسم عزاداری بسیار مهم است؛ چرا که اولاً این ایام، زمانی است که مردم آمادگی بیشتری برای پذیرش معارف و راهنمایی‌ها را دارند و ثانیاً محرم فرصت بسیار مناسبی است برای بیان فلسفه‌ی قیام عاشورا و همچنین آشنا ساختن همه‌ی مردم - بخصوص نوجوانان و جوانان - با واقعیات اسلام و مکتب تشیع. بنابراین گردانندگان اصلی چنین مراسمی، باید بدانند که اگر در انتخاب سخنران دقت نشود، فرصت‌های تبلیغی و ارشادی را از دست خواهید داد!

سعی کنید برای جلسه محرم از روحانیون حوزه‌های علمیه دعوت کرده و به آنها از قبل موضوع پیشنهاد بدهید. گاهی سخنران برنامه، مطالب‌اش را برای «با تجربه‌ها» و پیرمردهای ریش‌سفید آماده می‌کند، غافل از اینکه مخاطبین او دانش‌آموز هستند.

مقام معظم رهبری بر موضوع محور و مفید بودن منابر تاکید دارند: « منبرها و سخنرانی‌های جلسات شما سازنده باشد، یعنی به گونه‌ای باشد که اگر کسی مثلاً سه سال در هیئت شما رفت و آمد می‌کند بعد از این مدت عوام از این جلسه بیرون نرود. فهمیده و آگاه و با معلومات خارج شود. منبر باید آدم‌ساز و فکرساز باشد.»

معمولاً مدیر هیئت قبل از شروع مراسم همه هماهنگی‌های لازم را انجام می‌دهد و جزء اولین نفرات است که با حضور در مجلس، دیگران را به فراگیری معارف دینی دعوت می‌کند.

یادتان نرود مستمع است که صاحب سخن را بر سر ذوق می‌آورد، پس در حین سخنرانی واعظ؛ از پرداختن به مسائل حاشیه‌ای همچون گفتگو با دیگران حتی با ایهام و اشاره یا پیامک فرستادن و... جداً پرهیز کنید.

نکاتی پیرامون دعوت از «مداحان» در مراسم روزه

یکی دیگر از ارکان جلسه عزای سیدالشهدا، روضه‌خوان یا همان مداح است. مداح قرار است اشعاری را هنرمندانه بخواند و بخش‌هایی از تاریخ کربلا را بازگو کند که مستمع با شنیدن مصائب اهل بیت عصمت و طهارت ضمن درس‌آموزی اشک از چشمان‌اش جاری شود. اشکی که خدا و معصومین برای او پاداش فراوان وعده داده‌اند، اشکی که می‌تواند گره‌گشای مشکلات بزرگ هر شخص باشد. اشکی که می‌تواند آب سردی بر دل تفتیده عزاداران باشد. مرحوم آیت‌الله بهجت می‌فرماید: «فردای قیامت که هیچ چیز از انسان نمی‌خرند اشک بر سیدالشهدا را مثل دانه‌ی دُرّی برایش نقد می‌کنند. (کتاب رحمت و اسعه ص ۲۵۷)

ظریف‌ترین و حساس‌ترین بخش عزاداری مربوط به مداحان است، پس در انتخاب مادحین سلیقه به خرج دهید. اهل بیت همواره مداحان با اخلاصی که غلو نمی‌کردند را با صله‌های ارزشمند اکرام می‌کردند، پس شما هم با تأسی از اهل بیت مداحان را ارج نهدید. ناگفته نماند برخی بانیان نیکوکار برای مشارکت در برگزاری مراسم روضه و جلب ثواب، هدایای سخنرانان و مداحان را پیشاپیش تقبل می‌کنند

استفاده از اکو و سیستم‌های قوی صوتی در مراسم‌های مختلف، از جمله مراسم عزاداری، رواج نامناسب و نابجایی پیدا کرده است. هیأت‌های عزاداری تصور می‌کنند با استفاده از این امکانات ابهت و شکوه فعالیت خود را بیشتر می‌نمایند! در صورتی که صدای طبیعی انسان، زیباتر و دلنشین‌تر است. افراط در استفاده از دستگاه‌های صوتی - به خصوص زمانی که خوب تنظیم هم نشده باشند - موجب خستگی، کسالت و بی‌حوصلگی شرکت‌کنندگان در مراسم می‌شود. این موضوع در فضاهای بسته از شدت بیشتری برخوردار است لذا لازم است نوحه‌سرایان به مردم فرصت دهند که اشعار را خودشان تکرار و همخوانی کنند. در حین تکرار مردم، وقتی نوحه سرا با استفاده از صدای قوی دستگاهها، با صدای طبیعی مردم همراه می‌شود، به دلیل غلبه‌ی صدای دستگاهها بر صدای عادی مردم، عمل‌انگیزه‌ی آنان برای همراهی کاهش می‌یابد.

نکاتی پیرامون «مکان خواهران» در مراسم روزه

یکی از بخش‌های که معمولاً در هیئات و مراسمات بزرگ، با نگاه جنبی و غیر ضروری با آن برخورد می‌شود محل مخصوص عزاداری خواهران است. حجت‌الاسلام پناهیان در یکی از سخنرانی‌های خود تأکید می‌کند: «زنان نیمی از جامعه نیستند؛ همه جامعه‌اند. زنان به دلیل تأثیر ویژه‌ای که در خانواده و تربیت فرزندان دارند، نقشی حساس‌تر و ویژه‌تر از مردان جامعه دارند. به همین دلیل بیشتر از مردان هم به رشد معنوی نیاز دارند.» متأسفانه مدیران هیئات بزرگ معمولاً یا جایی در محل برگزاری مراسم برای خواهران در نظر نمی‌گیرند و یا مکانی که در نظر می‌گیرند عموماً ضعیف، بدون امکانات و غیر مناسب است. در روایاتی که برای پاداش عزاداران حسینی و خدمت به آنها نقل شده اصلاً فرقی میان زن و مرد دیده نشده است. بلکه خدمت به نوع عزادار مطلوب است.

در تاریخ هم نقل شده زمانی که وجود مقدس امام صادق (ع) روضه سیدالشهدا برپا می‌کردند، ایشان پرده‌ای در محل عزاداری نصب می‌کردند تا خانم‌های مومن نیز در برنامه عزاداری شرکت کنند. چقدر خوب می‌شود که مدیر هیئت در برنامه‌ریزی مراسمات دهه محرم، برای خانواده برنامه‌ریزی کند نه صرفاً یک قشر خاص.

هیئت خانوادگی (متشکل از پدر و مادر و فرزندان) هم در جلسه عزاداری و هم در آینده خانواده‌ها تأثیرگذار است. جالب است بدانید در حسینیه امام خمینی تهران که با حضور رهبر انقلاب مراسمات عزاداری برقرار می‌شود، برای بانوان عزادار مکان مناسب در نظر گرفته شده که می‌تواند الگوی خوبی برای دیگر هیئات باشد.

نکاتی پیرامون «کودکان و خردسالان» در مراسم روضه

در تاریخ کربلا نقل شده که "اسلم" یکی از اصحاب سیدالشهدا تبحر خاصی در سرگرم و خوش حال کردن کودکان داشت.

کودکان هم در مجالس روضه‌ی امام حسین سهمی دارند. آنان در سنین کودکی با نام مبارک سیدالشهدا انس می‌گیرند. از طرفی پدران و مادران هم نه می‌توانند بدون فرزندان به مجلس روضه بیایند و نه کودکان می‌گذارند، در مجلس از مراسم استفاده کنند.

مدیر هیئت می‌تواند با همکاری بخش خواهران فضایی را به فراخور جمعیت کودکان در کنار حسینیه تدارک ببیند که کودکان در ساعات برگزاری مراسم سرگرم شوند و از شب‌های هیئت خاطره‌ی خوبی داشته باشند.

در مسیر پیاده‌روی اربعین صحنه‌ای زیبا توجه ام را به خودش جلب کرد. ماجرا از این قرار بود که مسئول موبکی در مسیر زائران پیاده امام حسین به کودکان عروسک، سربند و کیف‌های کودکانانه هدیه می‌داد. این هم یک نوع خدمت است؛ از همان‌هایی که علاقه نفسی در آن دخیل نیست. اگر بشود هدایای مهربانی برای کودکان در نظر گرفت آنها را به یکی از «عوامل موثر» در شرکت کردن خانواده‌هایشان در مراسمات محرم تبدیل کرده اید.

از حضور و شرکت کودکان در مراسم، استقبال بیشتری شود و به شیوه‌های مختلف، مانند تشکیل دسته‌ی خاص، دادن شال گردن یا نشان خاص دیگر، سپردن کارهای متناسب با سن آنان و... انگیزه‌ی حضورشان را تقویت می‌کند و همواره در نظر داشته باشید که آینده‌برپایی مراسم محرم به دست همین کودکان خواهد بود.

حسین جان!
من از کودکی
بین این روضه‌هام
الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي بَارَأَ الْفِطْرَةَ

نکاتی پیرامون «اطعام و غذای نذری» در مراسم روزه

حالا که جلسه منتسب به خاندان کرم و بخشش است و عزاداران شرکت کننده در هیئت، مهمان‌های سیدالشهدا هستند پس ما به نیابت از وجود مقدس اهل بیت موظفیم از مهمانان به بهترین نحو ممکن پذیرایی کنیم. از قدیم مرسوم است که همه ساله گروهی در هر هیئت، متصدی امر پخت و پز می‌شوند و غذای متبرک به نام سیدالشهدا را با حضور قلب و سلام و صلوات برای عزاداران مهیا می‌کنند. این طیف از خادمین عنوان نوکری را با هیچ چیز دیگری عوض نمی‌کنند. جدای از اینکه غذای هیئت متبرک به نام سیدالشهدا است، لازم است بدانیم مستمع در جلسات محرم تا دیر وقت مشغول عزاداری است و زمانی که خودش را به خانه می‌رساند، دیگر نای غذا درست کردن یا خوردن را ندارند. پس لازم است با توجه به وضعیت نذورات مردمی غذای با کیفیت برای مهمانان امام حسین(ع) تدارک ببینیم.

امام صادق(ع) نقل می‌کند حضرت سجاد(ع) شخصا برای تهیه غذای عزاداران پیشقدم می‌شدند. پس خوش به سعادت کسانی که در مجالس عزاداری و ایام سوگواری اهل بیت مسئولیت تهیه و طبخ غذا و رساندن آب و طعام به عزاداران را به عهده می‌گیرند.

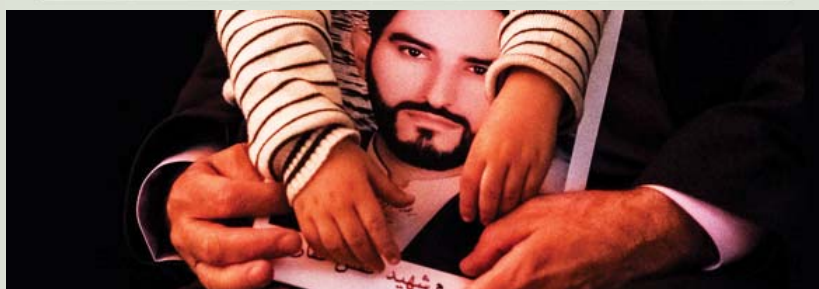
شهید مطهری (ره) می‌فرماید: «غالب بانیان و روضه خوان ها دنبال دو چیز هستند: اول؛ کثرت جمعیت، دوم: شور و واویلا به پا کردن. مگر می‌خواهیم سان ببینیم؟ مگر می‌خواهیم رژه برویم.»

گاهی با تفاخر بیان می‌شود که فلان مجلس دو هزار نفر را اطعام کرد: «كَمْ مِنْ فِتْنَةٍ قَلِيلَةٍ غَلَبَتْ فِتْنَةَ كَثِيرَةٍ (بسا گروه اندکی بر جمع بسیاری غالب می‌شوند. سوره بقره، آیه ۲۴۶)»، جمعیت در تقبل اعمال و تقرب به خدا چه اندازه ملاک است؟

سَلَامَةٌ
 مَابَا عَدَا نَدْرِي تَارِشُد كَرْدِه اَسْمُ

يا حسين عليه السلام

حاشیه‌های مهمتر از متن در مراسم روضه

مراسم روضه امام حسین و هیئت عزاداری به این دلیل که مجموعه ای مردم نهاد است معمولاً از آفت روزمرگی مصون است و ابتکار در برگزاری این چنین مراسمی موج می‌زند.

پس نیایستی به حداقل‌ها قانع شد و باید از فرصت برگزاری این جلسه با برنامه‌ریزی دقیق بهترین استفاده را ببریم. بطور مثال از خانواده‌های شهدای مدافع حرم تقدیر بعمل آید، از فرزندان خردسال شان در شب سوم که متعلق به حضرت رقیه است و در شب ششم که متعلق به حضرت قاسم است دعوت کنید و یاد پدر شهیدشان را گرمی بدارید. یادتان که نرفته شیعیان در کشورهای همسایه ایران در همین مجالس حسینی هم امنیت جانی ندارند اما به برکت خون شهدای مدافع حرم در ایران مردم به راحتی و با امنیت کامل فعالیت‌های روز مره خودشان را انجام می‌دهند.

یا مثلاً در کنار دعوت از سخنران می‌توان از طلاب حوزه‌های علمیه دعوت کرد تا هر شب قبل از سخنران بمدت ۱۵ دقیقه مسائل شرعی برای مردم بازگو کنند.

دعوت از سرداران و دلاوران به جای مانده از هشت سال دفاع مقدس در شب هشتم که متعلق به حضرت علی اکبر است در قالب برنامه «علی اکبرهای خمینی» و بازگویی خاطرات جنگ می‌تواند فضایی جذاب به مراسمات محرم بدهد. اخیراً کلیپ‌های صوتی و نماهنگ‌های خوبی درباره تحولات جهان اسلام تهیه شده است، اگر می‌خواهید یادی از شیعیان مظلوم بحرین، یمن، نیجریه و... بکنید در خلال برنامه این کلیپ‌ها را برای عموم منتشر کنید.

توهین و لعن علنی به مذاهب و افراد غیرشیعی ضرر و خلاف نظر مراجع و مقام معظم رهبری است چراکه موجب اختلاف و دودستگی مسلمین می‌شود؛ شهید مطهری (ره) می‌فرماید: «ما به نام‌های مختلف مذهبی و فرقه‌ای، دائماً به جان هم می‌افتیم و فحش به یکدیگر می‌دهیم.»

درست است که در ایام محرم و صفر، همه قلبشان به یاد امام حسین (ع) می‌تپد، ولی گاه در همسایگی و مجاورت مساجد و هیئات افراد پیر و یا بیماری زندگی می‌کنند که نیاز به آرامش و استراحت دارند. حتی اگر می‌دانید که در اطراف محل عزاداری شما چنین موردی وجود ندارد، باز فرض را بر این بگیرید که شاید کسی باشد و شما ندانید. بنابراین در همه حال در استفاده از ابزارهای صوتی، مراعات حال دیگران را داشته باشید. مطمئن باشید که اگر طبل و سنج را محکم بکوبید یا صدای سیستم صوتی را بلند تر کنید، نشانه‌ی احترام بیشتر به امام حسین (ع) نیست! همیشه صدای موزون، دلنشین تر از سروصدای شدید است...

ونکته آخر

حماسه کربلا، حماسه روشنگری بود و تنها مجالسی در امتداد آن قرار می‌گیرند که بستری برای روشنگری باشند. مگر می‌شود بر مصائب سیدالشهدا گریه کرد اما اهداف قیام او را بازگو نکرد و مصادیق اش را در عصر حاضر مشخص نکرد؟! بایستی شمر زمانه را شناخت و برای امام حیّ و حاضر، هم سرباز بود و هم سرباز جمع کرد.

یا ثار الله

حضرات علامه
علی بن ابی طالب

یسوع

رب یرث ما بونذ اکفن
دوب وکاه شرا خدای ذوالمنن

۱۰ نکته ای که
مدیر
هیئت
باید
فداند